suguseid metalltooteid, villast riiet jne., leedupoolne tooresnahku, tammepakke ja muud.

Peale selle teeb Eesti teistele Balti riikidele ja Soomele ettepaneku oma maa saaduste tollivabaks vahetamiseks, kuid sealtpoolt võetakse ettepanek õige külmalt vastu.

Suuremat muret Eesti kaubanduspoliitikale tekitab Saksamaa ümberorienteerumine ja kitsendused, mis selle tagajärjel ähvardavad halvata meie põllumajandussaaduste eksporti, kuid sel alal ei suudeta aasta jooksul midagi positiivset saavutada.

Aasta jooksul on Eestis välisministri kohal tervelt kolm meest: esimeses K. Pätsi valitsuses A. Rei, Tõnissoni valitsuses A. Piip ja teises K. Pätsi valitsuses J. Seljamaa, kes välisministriks tõuseb välisministri abi kohalt, olnud varem saadikuks Moskvas ja leidnud endale asetäitja Moskvas K. Toferi isikus. Saadikuks Berliini otsustatakse määrata dr. Fr. Akel (senine saadik Stokholmis) ja saadikuks Riiga K. Menning (senine saadik Berliinis).

Rahvasteliidu ja desarmeerimiskonverentsi koosolekutest võtab osa saadik Bernis ja esindaja Rahvasteliidu juures A. Schmidt, kuna veel J. Tõnissoni valitsuse välisminister A. Piip võtab ette sõidu Genfi, peatudes sel sõidul ka Berliinis ja Londonis.

II. Eesti sisepoliitiline elu a. 1933.

Kirjutanud ***H. Tammer.***

1933. aasta on Eesti sisepoliitilises elus suureks murranguaastaks. Rahvahääletuse teel muudetakse 1920. aastast saadik maksnud Põhiseadus ja uus presidendi-süsteemi poole tüüriv Põhiseadus loob võimaluse valitsemispoliitilisteks katsetusteks, mille

Eesti kroonika 1933, lk. 16